

Číslo standardu : 166, naposledy schválen 30. 8. 1991

Země původu: Německo

Zařazení podle FCI: I. skupina - Ovčáci a honáčtí psi, sekce 1 - Ovčáci s pracovní zkouškou

Oficiální zkratka: DS

Německý ovčák (Deutscher Schäferhund, German Shepherd Dog)

Německý ovčák je známý svojí inteligencí, pracovitostí, ochotou učit se, všestranností a velkým množstvím možností využití, oddaností chovateli, vytrvalostí i výjimečnou oblíbeností.

Použití: všestranný pracovní, ovčácký a služební pes

CHARAKTER:

Německý ovčák je známý svojí inteligencí, ochotou k výcviku, oddaností k majiteli, vytrvalostí, pracovitostí. Je to temperamentní, přitom snadno ovladatelný pes, vyrovnaný a odvážný, nenáročný a přizpůsobivý. Velmi oddaný svému pánovi i jeho rodině, snášenlivý k dětem i k domácím zvířatům. Chovatel musí mít neustále na paměti, že Německý ovčák vyžaduje nejen pevnou ruku a dobrý výcvik, ale také neustálý dostatek pohybových, zátěžových aktivit. Bez práce a aktivity se tento pes stává zlým a nezvladatelným.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Podle úředních ustanovení spolku Verein für Deutsche Schäferhunde (Spolek pro německé ovčáky) se sídlem v Augsburgu ve VDH (Verband für das Deutsche Hundewesen), která ho stanoví jako zakladatelský spolek pro plemeno Německý ovčák za spolek odpovědný za standard plemene, byl standard stanoven, přepracován a katalogizován na první členské schůzi ve Frankfurtu nad Mohanem dne 20. září 1899 podle návrhů A. Mayera a von Stephanitze a doplňků VI. Členské schůze konané dne 28. července 1901, XXIII. členské schůze v Kolíně nad Rýnem dne 17. září 1909, zasedání předsednictva a chovatelské rady ve Wiesbadenu dne 5. září 1930 a zasedání chovatelské rady a předsednictva dne 25. března 1961 v rámci zasedání WUSV (Welt-Union der Vereine für Deutsche Schäferhunde – Světové unie spolků pro německé ovčáky), zasedání WUSV dne 30. srpna 1976 a pravomocně schválen předsednictvem a radou ve dnech 23. – 24. března 1991.

Německý ovčák, s jehož plánovitým chovem se začalo v roce 1899 po založení Spolku pro německé ovčáky (SV) byl vyšlechtěn ze středoněmeckého a jihoněmeckého rázu ovčáckých psů, které tehdy existovaly, s konečným cílem získat služebního psa s vlohami pro velké výkony. K dosažení tohoto cíle byl vypracován standard plemene německý ovčák, který se vztahuje nejen k tělesným vlastnostem, ale i k povahovým a charakterovým vlastnostem.

PŮVOD:

Německý ovčák je poměrně mladé plemeno, ustálené až na přelomu 19. a 20. století z německých selských psů nejednotného typu. Plemeno vzniklo křížením několika psů, vybraných z celého Německa. Prameny uvádí, že mezi zakladatele byli zařazeni celkem čtyři psi, jedním z nich byl pes s dlouhou srstí. Plemeno bylo poprvé představeno na výstavě v Hannoveru v roce 1882. Na konci 19. století začala německé ovčáky používat policie, armáda a jiné ozbrojené složky. V době první i druhé světové války byli němečtí ovčáci využíváni v mnoha odvětvích. Ve 20. století získalo toto plemeno po celém světě všeobecnou popularitu, hlavně díky svým vynikajícím služebním schopnostem.

POPIS:

Německý ovčák je plemeno služebních psů. Středně velký pes obdélníkového rámce, silný, energetický a dobře osvalený. Pohlavní rozlišení je zřetelné: psi jsou mohutnější, než feny. Mírně protaženého typu s dobře vyvinutými svaly. Hlava menší, úměrně posazená k tělu, klínovitého tvaru, čenich silný, nosní hřbet rovný. Lícni kosti mírně zakulacené. Uši středně velké, vysoko nasazené, zašpičatělé, natočené dopředu a nahoru, stojící. Oči středně velké, mandlového tvaru. Hřbet rovný, široký, záď dlouhá, mírně spádovitá. Hrudník ne příliš široký, břicho mírně vtažené. Krk suchý, silný. Bedra krátká, postupně přecházející na zadek. Zadek je okrouhlý, plynule přechází ke kořeni ocasu. Ocas vysoko nasazený, bohatě osrstěný, dosahuje alespoň k hlezlům i níže. V klidu nesen v mírném oblouku zavěšený dolů, při vzrušení se zvedá.

CELKOVÝ ZJEV:

Německý ovčák je pes střední velikosti, poněkud obdélníkového formátu, silný a dobře osvalený. Kostí jsou suché a je celkově pevné konstituce.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Kohoutková výška činí u psů 60 – 65 cm, u fen 55 – 60 cm.

Délka trupu přesahuje kohoutkovou výšku zhruba o 10 – 17 %.

POVAHA:

Německý ovčák musí být povahově vyrovnaný, pevných nervů, sebevědomý, absolutně přirozený (s výjimkou vydráždění), zcela dobromyslný, ale pozorný a ovladatelný. Musí mít odvalu, bojovnost a tvrdost, aby byl vhodný jako doprovodný, strážní, služební, pastevecký pes a pes k obraně.

VELIKOST / VÁHA:

Psi: výška v kohoutku 60 – 65 cm

váha 30 – 40 kg

Feny: výška v kohoutku 55 – 60 cm

váha 22 – 32 kg

HLAVA:

Hlava je klínovitého tvaru, je přiměřená velikosti těla (délka hlavy odpovídá zhruba 40% kohoutkové výšky), aniž by působila těžkopádným dojmem nebo byla příliš dlouhá, v celkovém zjevu suchá, mezi ušima přiměřeně široká. Čelo při pohledu zepředu nebo ze strany jen mírně klenuté, bez anebo jen s málo znatelnou rýhou uprostřed čela.

Poměr mezi temenem a obličejovou částí činí 50% ku 50%. Šíře temene má zhruba odpovídat délce temene. Temeno se při pohledu shora od uší ke špičce nosu stejnoměrně pozvolna zužuje a přechází přes neostrý čelní sklon v klínovitě formovanou obličejovou část hlavy (tlamu). Horní a dolní čelist musí být silně vyvinuté.

Hřbet nosu je rovný, prohnutí nebo vyklenutí jsou nežádoucí. Pysky pevně přiléhající, uzavřené a tmavě zbarvené.

Nos: Musí být černý.

Chrup: Musí být silný, zdravý a úplný (42 zubů podle zubního vzorce). Německý ovčák má nůžkovitý skus, což znamená, že řezáky musí do sebe nůžkovitě zapadat, přičemž řezáky horní čelisti nůžkovitě přesahují řezáky dolní čelisti. Klešťový skus, předkus a podkus jsou vady, taktéž větší mezery mezi jednotlivými zuby (postavení s mezerami). Vadné je i zcela rovné řazení řezáků. Čelisti musí být silně vyvinuté, aby zuby mohly být zasazeny v zubní liště pevně.

Oči: Středně veliké, mandlovitého tvaru, poněkud šikmo položené, ale ne vystupující. Barva očí má být co možná nejtmaší. Světlé, pichlavé oči jsou nežádoucí, protože nepříznivě ovlivňují výraz psa.

Uši: Německý ovčák má postavené středně veliké uši, nesené vzpřímeně a směřující stejným směrem (ne stažené do stran), sbíhající se do špičky a ušní boltce jsou otočené kupředu. Překlopené a visící uši jsou vadné. Uši složené dozadu při pohybu popřípadě v klidu nejsou vadou.

KRK: Silný s dobře vyvinutým svalstvem, bez volné kůže a bez volné kůže na hrdle (bez laloku). Úhel s trupem (s horizontální linií) činí přibližně 45°.

TRUP: Hřbetní linie probíhá bez znatelného přerušení od nasazení krku před dobře vyvinutý kohoutek a přes vodorovný zcela lehce spadající hřbet až ke slabě spadající zádi. Hřbet je pevný, silný a dobře osvalený. Bedra jsou široká, silně vyvinutá a dobře osvalená. Zád' má být dlouhá, mírně spadající (asi 23° k horizontále) a bez přerušení hřbetní linie přechází do nasazení ocasu.

Hrudník: má být přiměřeně široký, spodní část hrudníku má být dlouhá a výrazná. Hloubka hrudníku činí zhruba 45 a 48 % kohoutkové výšky. Žebra by měla být přiměřeně klenutá, sudovitý hrudník je vadou stejně jako plochá žebra.

Ocas: dosahuje nejméně k hleznu, nepřesahuje však polovinu nártu. Na spodní straně srst poněkud delší. Ocas je nesen svěšený v mírném oblouku, při vzrušení a pohybu je nesen poněkud výš, nepřesahuje však horizontální linii hřbetu. Operativní úpravy jsou zakázané.

KONČETINY:

Hrudní končetiny: musejí být se všech stran rovné, zepředu dokonale rovnoběžné. Lopatka a rameno jsou stejné délky a silným svalstvem pevně připevněny k trupu. Ideální úhel mezi lopatkou a ramenem je 90°, zpravidla až do 110°. Při statickém posouzení, ani v pohybu nesmí být lokty vybočené ani vtačené. Předloktí ze stran rovné a navzájem dokonale rovnoběžně postavené se suchým a pevným osvalením. Nadprstí má délku cca 1/3 předloktí a svírá s ním úhel cca 20° - 22°. Příliš šikmo postavené (více než 22°) i příliš strmě postavené nadprstí (méně než 20°) ovlivňují použitelnost psa a zvláště jeho vytrvalost.

Tlapy: jsou okrouhlé, dobře uzavřené a klenuté, polštářky tlap tvrdé, ale ne drsné. Drápy jsou silné a tmavé.

Pánevní končetiny: Postavení pánevních končetin je poněkud posunutě dozadu, přičemž zadní končetiny jsou při pohledu zezadu rovnoběžné. Stehenní a holenní kost jsou přibližně stejné délky a tvoří úhel cca 120°, stehna jsou silná a dobře osvalená. Hlezna jsou silně vyvinutá a pevná, nárt stojí svisle pod hlezny.

Tlapy: jsou dobře uzavřené, lehce klenuté, polštářky tvrdé a tmavé barvy, drápy silné, zahnuté a rovněž tmavě zbarvené.

CHODY:

Německý ovčák je klusák. Končetiny musí svojí délkou a úhlem vzájemně ladit tak, aby pánevní končetina mohla pohybovat až pod střed těla a hrudní končetina mohla dosahovat stejně daleko kupředu, aniž by to zjevně narušilo hřbetní linii. Každý sklon k přeúhlení pánevních končetin snižuje pevnost a vytrvalost a tím také použitelnost psa. Při správném poměru stavby těla a úhlení končetin je výsledkem prostorný pohyb probíhající nízko nad zemí budící dojem nenucenosti. Hlava je lehce vychýlená vpřed a ocas mírně zvednutý; při rovnoměrném klidném klusu je výsledkem plynulá a ničím nepřerušovaná hřbetní linie probíhající od špiček ucí přes týl a hřbet až ke špičce ocasu.

KŮŽE: Kůže je (volně) přilehlá k tělu bez viditelných vrásek a záhybů.

OSRSTĚNÍ:

Vlastnosti srsti: korektní osrstění německého ovčáka je patrová srst s podsadou. Krycí srst má být co možná nejhustší, tvrdá a pevně přiléhající. Hlava včetně vnitřku ušních boltců, přední strana končetin, tlapy a prsty krátce osrstěny. Srst na krku poněkud delší a bohatší. Na zadní straně končetin, až po zápěstí a popř. až po hlezno, je srst delší, na zadní straně stehů tvoří mírné kalhoty. Delší srst je nežádoucí.

Barvy: Černá s červenohnědými, hnědými, žlutými až světlešedými znaky. Celočerná, jednobarevně šedá, nebo šedá s tmavým vlkošedým zbarvením. S černým sedlem a maskou. Nenápadné malé bílé znaky na hrudi nebo světlé zbarvení na vnitřních stranách končetin jsou přípustné, ač nežádoucí. Čenich musí být vždy u každého zbarvení černý. Psi bez masky, se světlými až pichlavě žlutými očima, světlých až bělavých znaků na hrudi a na vnitřní straně končetin, s bílými drápy nebo červenou špičkou ocasu se považují za slabě pigmentované.

Podsada je vždy lehce našedlá. Bílá barva není přípustná.

VARLATA: Psi by měli vykazovat dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, která se plně nacházejí v šourku.

VADY: Každá odchylka od výše uvedených bodů by měla být považována za vadu, jejíž hodnocení by mělo být v přesném poměru se stupni odchylky.

TĚŽKÉ VADY: Odchylky od výše uvedených popsaných charakteristických znaků plemene, které nepříznivě ovlivňují upotřebitelnost.

Vady uší - příliš hluboko do stran nasazené uši, klopené uši, špatné postavení uší, nepevné uši.

Podstatné nedostatky pigmentu.

Nedostatečná celková pevnost konstituce.

Vady chrupu - všechny odchylky od nůžkového skusu a vzorce zubů, pokud se nejedná o vylučující vady.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- a) psi slabí povahou, kousaví a slabých nervů
- b) psi s prokázanou „těžkou DKK“
- c) monorchidi a kryptochidi a psi se zřetelně nestejnými popř. zakrnělými varlaty
- d) psi s vadami uší, popř. ocasu
- e) psi s deformacemi
- f) psi s vadami chrupu při ztrátě: 1x P3 a dalšího zubu nebo 1x špičáku nebo 1x P4 nebo 1x M1, popř. M2 nebo ztráta celkem 3 zubů a více
- g) psi s nedostatky v čelisti: podkus 2mm a více
předkus
klešťový skus v celé oblasti řezáků
- h) psi přerostlí nebo nedorostlí více než o 1 cm
- i) albinismus
- j) bílá barva srsti (i při tmavých očích a drápech)
- k) dlouhá patrová srst (dlouhá, měkká, nepevně přiléhající krycí srst s podsadou, prapory na uších a bězích, huňaté kalhoty a huňatý ocas s utvářejícími se prapory směrem dolů)
- l) dlouhá srst (dlouhá, měkká krycí srst bez podsady, většinou s pěšinkou na hřbetě uprostřed, prapory na uších a bězích a na ocase)